

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2331/2022
01.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Катарине Манојловић Андрић, Марине Милановић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Вујичић адвокат из ..., против тужених Стамбене заједнице у улици ... број .. у ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Дејан Ковачевић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1783/21 од 16.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1783/21 од 16.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1783/21 од 16.09.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 705/19 од 07.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди ништавост одлука Скупштине тужене Стамбене заједнице ... број .. у ... од 07.03.2019. године о надзиђивању крова зграде и од 06.05.2019. године о уступању заједничких делова зграде у улици ... број .. у ..., изграђене на парцели .. КО ..., туженом ББ, као и уговора о преносу права својине на заједничким деловима зграде који су тужени закључили 17.06.2019. године у ... и који је оверен код јавног бележника под бројем УО-І: ..-219, дана 17.06.2019. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да на име трошкова парничног поступка исплати туженима износ од 475.875,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1783/21 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу П 705/19 од 07.12.2020. године у првом ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у другом ставу изреке пресуде Основног суда у Младеновцу П 705/19 од 07.12.2020. године тако што је обавезана тужила да на име трошкова парничног поступка исплати туженима износ

од 315.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од пријема пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Тужени су поднели одговор на ревизију, са предлогом да се иста одбаци као недозвољена и да се тужиља обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, не постоје правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима које би оправдавале потребу да се о тужиљиној ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе. Одредба члана 42. став 2. Закона о становању и одржавању зграде, којом је прописан начин одлучивања Скупштине стамбене заједнице, јасна је и разумљива тако да не захтева посебно тумачење, без обзира на изложено мишљење надлежног министарства које у судском поступку није обавезује.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиљина ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Наведеном одредбом прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У поднетој тужби није одређена вредност предмета спора, а тужиља није платила судску таксу за тужбу. Тужиља је позвана да плати судску таксу за првостепену пресуду, жалбу и другостепену пресуду у износу од по 1.900,00 динара. Према Таксеној тарифи, судска такса за жалбу, првостепену пресуду и другостепену пресуду плаћа се у висини судске таксе за тужбу. Следствено томе, и судска такса за тужбу износила би 1.900,00 динара, што одговара вредности предмета спора до 10.000,00 динара, а тај износ је очигледно нижи од оног који је законом прописан за дозвољеност ревизије.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Зато је захтев тужених за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. став 1. ЗПП, одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић